

Декември 2025

ШКОЛАТА БТА

Стажантски бюлетин за БТА

БТА ПОСРЕЩА КОЛЕДНИТЕ ПРАЗНИЦИ

Месец декември премина под знака на празнични инициативи за служителите на Българската телеграфна агенция (БТА) и техните семейства.

Коледно парти за децата на бетеанци се състоя на 18 декември в зала „МаксиМ“ на БТА. Малките гости се потопиха в свят на игри, песни и творческа работилница за коледни елхи. Аниматорската програма беше водена от актьора Тодор Доцев – Тоци, а в празника активно се включиха и родителите, които заедно с децата си участваха в игри със „снежни“ топки от хартия и танцови занимания.

Кулминацията на тържеството беше появата на Дядо Коледа, който раздаде подаръци на всички деца. Те бяха подбрани лично от генералния директор на БТА Кирил Вълчев. За опаковането им се погрижиха доброволци сред служителите и стажантите на агенцията. Няколко дни по-рано, на 15 декември, се състоя и специален урок по опаковане на подаръци, в който Анжела Георгиева – редактор в дирекция „Български медии и общности по света“, представи различни техники. Инициативата беше организирана от отдел „Школа БТА“.

Коледно тържество имаха и служителите на агенцията на 19 декември в Националния пресклуб на БТА в София. Изненадата на вечерта беше музикантът и актьор Стефан Вълдобрев, който с основното медийно партньорство на БТА реализира проекта „Акустиката на България“. Той изпя пилотната песен „Свободен“, както и още две свои композиции.

Вълдобрев благодари на БТА за професионалното отразяване на проекта и сподели, че лично е предложил на генералния директор да поздравя служителите с музикален поздрав по време на коледното тържество.

„Стопроцентови благодарности на тези, които работиха на сто процента през тази година. Тези, които работиха на 50 процента – 50-процентови благодарности. За съжаление, както разбрахте, благодарностите от държавния бюджет са петпроцентови, а никой тук не заслужава толкова малко“, каза генералният директор на БТА Кирил Вълчев. Той отправя и музикален поздрав към служителите с „Химна на БТА“, представен за първи път преди три години, но този път в изпълнение на изкуствен интелект – жест, който по думите му е в духа на бъдещето на агенцията.

В празничната програма се включиха и служители на БТА с музикални изпълнения, хумористични видеа и викторина с балканска тематика, подготвена от дирекция „Балкани“.

На тържеството присъстваха и трима бивши генерални директори на БТА – Иво Инджев, Панайот Денев и Борислав Чалъков.

Като част от коледната програма на БТА, студентите и стажантите от „Школа БТА“ представиха кратък видеоскеч, озаглавен „Кастинг 2050: Дирекция Човешки... но без ресурси“. Клипът пренася в условната 2050 година, където журналистиката е технологично напреднала, новините се предават телепатично, но най-ценният ресурс остават хората. Под формата на кастинг за политически репортер младите участници с чувство за хумор и самоирония поставят въпроси за изискванията към професията, темпото на работа и мястото на човешкия фактор в медиите.

Проектът е изцяло създаден от студентите – от идеята и сценария, през заснемането и изпълнението. Макар и в съкратен формат, видеото успява да предаде ясно послание: бъдещето на БТА зависи не само от технологиите, а от хората, които правят новините възможни. Скечът беше посрещнат с усмивки и аплодисменти.

БЕТЕАНЦИ РАЗМЕНИХА КОМПЮТРИ ЗА ПЛАТНА В УЪРКШОП ПО РИСУВАНЕ

За бюлетин „Школата БТА“ – Александрина Петева, стажант-фоторепортер

Уъркшоп по рисуване на платно с акрилни бои се състоя в Българската телеграфна агенция (БТА) на 4 и 11 декември под менторството на художника Данаил Алексиев, графичен дизайнер в отдел „Облик“ на БТА.

Далеч от забързания ритъм, гоненето на срокове и следенето на новини, бетеанци сменяха компютрите с платна, а мишките с четки, за да потънат в цветове, акрил и добро настроение. Независимо от опита по рисуване на участвалите, крайният резултат беше един и същ – споделено удовлетворение от преживяното.

Инициативата, в която взеха участие 25 служители, е организирана от отдел „Школа БТА“, който работи в посока развиване на работната сила на служителите и сплотяване на екипа чрез организиране на вътрешни и външни обучения, както и подобни арт събития. През 2024 г. бетеанци присъстваха на образователна среща, посветена на съвременното изкуство, в галерията „Квадрат 500“, където разгледаха експозицията на художничката Бистра Лъошевалие „Ретроспектива“ и участваха в творчески занимания. А за миналогодишните коледни празници „Школа БТА“ организира обучителен курс по сладкарство, подарък за журналистите на БТА от LESAFFRE BAKING CENTER ACADEMY.

НИКОЛАЙ СТАНОЕВ: РАБОТАТА МИ В БТА Е МОЕТО ПОПРИШЕ

За бюлетин „Школата БТА“ – Боряна Михайлова, стажант в „Международна информация“

Николай Станоев е старши отговорен редактор в дирекция „Международна информация“ (МИНФ) на Българската телеграфна агенция (БТА). Роден на 27 декември 1982 г. в град София. Завършва 9-а френска езикова гимназия „Алфонс дьо Ламартин“, а след това – Софийския университет „Св. Климент Охридски“, магистър по специалност „Международни отношения“. От 2002 г. до 2004 г. работи като международен редактор в сутрешния блок на Българската национална телевизия (БНТ) след изкаран стаж. Започва работа в БТА през 2004 г. след конкурс, първо като репортер в дирекция „Международна информация“, а след това, от 2009 г. – като редактор. Отразява множество международни събития за БТА. През годините има редица стажове, включително в Министерството на външните работи, и преминава програма на Държавния департамент на САЩ.

Как се появи журналистиката във Вашия живот?

Появи се по една случайност. В студентските ми години реших, че трябва да започна работа. След като смених няколко места, кандидатствах с един приятел от училище за работа в чужбина, но режимът беше такъв, че трудно позволяваха на студенти от първите курсове да работят извън страната. И така случайно се озовах в БНТ, където работих две години. В един момент просто бях решил, че ще напусна и че ще си почивам една година. Тогава се появи обява за работа в дирекция „Международна информация“ на БТА и реших да се пробвам. На конкурса ме одобриха и така започнах да работя тук.

От колко години работите в БТА?

Вече над 21 години. Може би това е моето професионално призвание. Имал съм своите разочарования, както и много хубави моменти, но в крайна сметка винаги нещо ме е задържало. Това, с което се занимавам, не го чувствам като работа, а като мое поприще, което е много важно и ценно – работата си да я приемам като хоби.

Бихте ли ни разказали повече за дирекция МИНФ? Какво се е променило в нея през годините?

Дирекция „Международна информация“ е една от основните в БТА, тъй като освен вътрешните новини за България, които, разбира се, са приоритет, тя отразява международното положение, което е също толкова важно, особено за по-малки страни като България. Много често вътрешната политика е функция от външната, така че това, което става по света, неминуемо ни касае. Живеем в сложни геополитически времена, в които войната в Украйна и други развития поставиха началото на нов период в международните отношения, който ще видим докъде ще доведе. Не е случайно, че има едно китайско проклетие – „Пожелавам ти да живееш в интересни времена“, а ние безспорно живеем в такива. Средства като телеграфа остават в миналото. Наименованието „Българска телеграфна агенция“ е запазено чисто исторически. С интернет и техниката, с която разполагаме днес, нещата много се променят. Вече имаме снимки към информациите, видео, аудиофайлове и т.н.

Кое е най-голямото предизвикателство в работата Ви?

Да отразяваме бързо, обективно и възможно най-интересно новините.

Вие сте журналист, но и ментор. Какво е мнението Ви за младите хора? Учите ли се от тях?

Разбира се. Това да съм ментор на такива прекрасни млади хора като Вас, е едно от двете ми най-любими неща, заедно с това да пиша обзори. Аз също имам какво да уча, тъй като нещата непрекъснато се променят, започнаха да се появяват млади хора, което е много хубаво. Дава ми стимул да се чувствам добре в работната си среда.

Какви качества трябва да притежава един журналист според Вас?

Първо, един журналист трябва да има много задълбочени познания в областта, която покрива. В случая при мен е да познавам международното положение, конфликтите, техния генезис – изобщо историята и причините за всичко това, на което ставаме очевидци днес. Също така трябва да мисли бързо, да се приспособява, да е находчив, да преценява ситуацията и да реагира адекватно. Един журналист няма работно време, защото той непрекъснато трябва да следи всичко, което се случва.

Споменахте технологиите. Според Вас как изкуственият интелект влияе върху журналистическата професия?

Изкуственият интелект може да е изключително полезен и много улеснява работата на един журналист. От друга страна, той все още не е достатъчно развит, за да се разчита изцяло и единствено на него. Много е важна човешката мисъл, находчивостта, особено в нашата професия. Един журналист трябва да разчита на своя мозък. Сещам се за един пример още от преди 30 години, когато тогавашният световен шампион по шахмат Гари Каспаров игра срещу суперкомпютъра „Дийп Блу“ и в крайна сметка загуби, което е показателно. Суперкомпютърът може да обработва до няколко милиона хода в секунда, избира най-добрия от тях и човешкият интелект рано или късно бърка и губи. Каспаров все пак успя да спечели няколко партии, в които го надхитри с въображение. Това доказва, че все още човешкият мозък може да измисли нещо, на което изкуственият интелект не е способен.

Кое е нещото, което Ви кара да се усмихнете в края на работния ден?

Това, което ме кара да се усмихвам, е добре свършената работа.

Как бихте описали БТА с няколко думи?

Развива се, но не остарява.

КОЛЕДНАТА ЕЛХА ПРЕМИНАВА ОТ ЕЗИЧЕСКИ ВЯРВАНИЯ ДО ГЛОБАЛНА ТРАДИЦИЯ

За бюлетин „Школата БТА“ – Йоанна Георгиева, стажант в отдел „Социални мрежи“

Коледната елха, която днес е утвърден празничен символ в домовете и на площадите, е част не само от културните традиции, но и от значителна глобална индустрия. Според международни оценки ежегодно по света се продават между 120 и около 350 милиона коледни елхи – както естествени, така и вносни изкуствени варианти.

Естествените елхи заемат важно място в Северна Америка и Европа. Само в Съединените щати над 14,5 милиона ели са отсечени през 2022 г. от държави, които ги отглеждат специално за празничния сезон, сочат данни на USDA – Националната служба за статистика на селското стопанство. В Европа продажбите на естествени елхи са също значителни – около 50–60 милиона дървета се предлагат ежегодно на пазара, като голяма част идват от специализирани ферми и разсадници.

Освен икономическа тежест коледните елхи привличат и рекорди, и нестандартни инициативи – през декември 2025 г. в Германия семейство постави световен рекорд, като украси 621 елхи в дома си, пише на официалната интернет страница на Института за рекорди в Германия.

Езически корени и символика

Почитането на дърветата е известно в Европа от повече от две хилядолетия, разказва в. „Контакт“, цитиран в публикация на БТА от 2002 г. Древните народи – келти, германски племена и славяни – вярвали, че в дърветата живеят духове на плодородието и жизнената сила.

Особено място заемали вечнозелените елхи, които се възприемали като символ на живота, който побеждава студа и тъмнината. В края на декември на най-голямото от тези дървета хората поднасяли дарове, за да умилюват духовете и да си осигурят плодородие през идващата година, уточнява в. „Контакт“.

Лясковец (19 декември 2025). Снимка: кореспондент на БТА във Велико Търново Николай Венков

Петрич (8 декември 2025). Снимка: кореспондент на БТА в Петрич Деница Ключукова

Украсявали и клонките с плодове, яйца, орехи, които по-късно ще станат задължителна част от коледната елха.

Раждането на коледната елха в Средновековна Германия

Историците са единодушни, че коледната елха като празнично украсено дървче възниква в германските земи. Най-ранното документирано свидетелство датира от 1419 г. във Фрайбург, когато чираци от пекарна украсяват елха с плодове, ядки, сладки и хартиени фигурки и я поставят в католическа болница за бедни по случай Рождество Христово, сочат данни отново от в. „Контакт“, цитирани в по-ранна емисия на БТА от 1999 г.

През 16-и век обичаят се разпространява и в Елзас, и в районите около Базел. Към средата на 18-и век традицията достига и в Прусия. В берлински вестници от онова време се срещат описания на зелени елхи, украсени с позлатени ябълки, поставяни в домовете на бюргери за Рождество, припомня в. „Контакт“.

С развитието на индустрията се появяват първите играчки от дърво, олово и тенекия, а по-късно – и стъклени топки, като през 1870 г. стартира и промишленото производство на украсата. Истинска революция настъпва през 1882 г., когато в САЩ са запалени първите електрически гирлянди, отбелязва в. „Контакт“. В началото на 20-и век коледната елха вече е позната в почти целия християнски свят.

Появата на коледната елха в България

В България коледната елха навлиза сравнително късно и първоначално е свързана с двореца и градската среда. Според етнолога Дария Василева, цитирана в емисия на БТА от 24 декември 1998 г., първата елха у нас е украсена през 1879 г. в княжеския дворец. Самото празненство около нея дълго време се е наричало просто „елха“, а поканата „на елха“ е означавала участие в коледно или новогодишно тържество.

Първата коледна елха, украсена на обществено място в България, по данни на БТА от 24 декември 1999 г., е издигната в Пловдив на 24 декември 1878 г. от руски офицери, останали в страната след Освобождението.

С името на Стефан Стамболов е свързано първото официално коледно тържество с елха в София през 1887 г.

По информация на специалисти на Регионалния исторически музей във Велико Търново, цитирани от БТА на 24 декември 2000 г., подготовката за празника продължила повече от месец и съвпаднала с рождения ден на княз Фердинанд. Украсата била доставена от Франция, а събитието било широко отразено в тогавашния печат.

През първите десетилетия на 20-и век коледната елха постепенно навлиза в градския бит. През 20-те години, по думи на Дария Василева, елхи вече се продават от разсадника на Борисовата градина и в други градове на страната. Първоначално украсата е скромна – ябълки, орехи, хартиени гирлянди и свещи.

В селските райони елхата навлиза след 1944 г. Дотогава основен елемент на Бъдни вечер остава бъдникът – дървото, което гори през нощта на Бъдни вечер с пожелание за здраве и плодородие.

Съвременен облик

Коледната елха постепенно измества бъдника, но запазва неговата символика, допълва Василева. Огнят, свързан с „раждането на новото слънце“, се пренася върху свещите, а по-късно – върху електрическите светлини на елхата. За разлика от католическата традиция, в България елхата рядко се украсява с ангелчета, а върхът ѝ обикновено е остър и блестящ.

През втората половина на 20-и век коледната елха се утвърждава като част от празничния облик на градовете и домовете. Елхи се издигат по централните площади, в училища, читалища и институции, а с времето се появяват и нетрадиционни форми – метални конструкции и светлинни инсталации.

Събрано от архивите на БТА – Илияна Панкова, стажант в отдел „Справочна“

БЕТЕАНСКИТЕ ПРАЗНЕНСТВА: КОГАТО НОВИНИТЕ ОТСТЪПВАТ МЯСТО НА СЦЕНАТА

За бюлетин „Школата БТА“ – Румена Младенова

Бетеанските баловете са страна от историята на Българската телеграфна агенция (БТА), която днес оживява чрез фотоархивния фонд на агенцията и личните свидетелства на журналисти, събрани в книгите на БТА.

Баловите в агенцията се появяват по времето на генералния директор Лозан Стрелков и представляват весели празненства, продължаващи цяла нощ, с изобретателни програми, съчинени и изпълнени от самите бетеанци, пише в книгата „История на БТА 1898-2023“ – Втората част от трилогията „125 години Българска телеграфна агенция“. Подобни инициативи служителите организират най-често за Нова година и 1 април. Тогава репортери, редактори и преводачи временно излизат от професионалните си роли и се превръщат в актьори, певци, комици и импровизатори – моменти, в които БТА става сцена за техните таланти и чувство за хумор.

„Разкрепостеността има и друго лице. През годините то остана скрито за широката публика и едва след промените ние почнахме да го огласяме за пред света. Това бяха прословутите бетеански баловете“, разказва Начо Халачев, журналист в БТА в периода 1972-1994 г., в книгата „Лични свидетелства“.

„Изобщо, както констатира една бивша бетеанка, по онова време в агенцията владееше team spirit. Този team spirit обединяваше колегите като съзаклятници в почти всички редакции, отдели и звена на БТА“, добавя Халачев и отбелязва, че за създаването на подобна атмосфера има принос най-вече самият генерален директор, съчетал необходимия ред и организация с разкрепостеност, одухотвореност и артистизъм.

Сред изявилите се през годините са журналисти като Асен Азов, Петко Бочаров, Панайот Денев, Стефан Кожухаров.

„Това е нещото, което беше само на БТА. От радиото идваха тук и правехме заедно купона на агенцията, но купонът на БТА си беше купон на БТА. Слушахме музика, скачахме, танцувахме. Правехме сценки. Спомням си, че веднъж Петко Бочаров се беше маскирал като гимназистка с престилка. Хората не успяха да го познаят“, разказва Асен Азов при гостуването си в подкаста на БТА „Паралели“.

„Лозан Стрелков винаги уважава теза прояви. Но иска и на тях да има ред и дисциплина: дежурните да са на местата си, като им се занесе почерпка; да не се прекалява с „твърдото гориво“ с изключение на уискито, което организаторите винаги му сервират; да няма нецензурирани

приказки...“, става ясно в книгата „Бетеански дни и нощи“ (2001) на Георги Ведрогенски. На генералния директор, по думи на автора, не му е пречело все пак след дълъг разговор с някои от репортерите още сутринта след празненството да пристъпи към наказание: „А той наказва често и строго. Като обикновено не се съобразява с написаното обяснение, което винаги изисква! И все напомня на съгрешилия: „Наказвам те по Кодекса на труда, по параграф... Друг път да внимаваш!... Ха, сега, върви и си гледай работата!“, пише Ведрогенски.

Традицията във времето се изменя, но празненствата продължават и днес. БТА се стреми да пази колективния дух, като организира ежегодно предколедно парти, на което всеки служител има възможност да покаже творческия си талант.

Снимки: Архив БТА, фотографии: 1969 – Димитър Дейнов, 1973 – Димитър Викторев, 1977 – Тодор Стойков, 1979 – Петър Жеков, 1980 – Стефан Тихов, 1981 – Росен Братоев.

КАЛИНА ПОПОВА

Редактор в отдел „Социални мрежи“

Калина Попова е родена на 19 септември 2000 г. в София. Завършва 22. средно езиково училище „Георги Стойков Раковски“ в столицата. Бакалавър по журналистика от Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През 2026 г. предстои да завърши магистърска програма „Преводач-редактор“ в същия университет. Работила е в БНТ като уеб редактор и репортер от 2021 до 2025 г. Владее испански и английски език. От 1 декември 2025 г. работи като редактор в отдел „Социални мрежи“ в БТА.

Емил Александров е роден в София. Завършил е специалност „Филмово и телевизионно операторско майсторство“ във Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“. Има стаж над 25 години, като през това време е работил за ДЕМО ТВ, ТВ7, НОВА, БТВ и много продукции и формати за различни телевизии.

ЕМИЛ АЛЕКСАНДРОВ

Старши оператор камера в отдел „Студио БТА“

Стажантски бюлетин на „Школа БТА“

1124 София, бул. „Цариградско шосе“ №49, schola@bta.bg, 02/9262306

**АЛЕКСАНДРИНА ПЕТЕВА, БОРЯНА МИХАЙЛОВА, ИЛИЯНА ПАНКОВА, ЙОАННА ГЕОРГИЕВА,
РУМЕНА МЛАДЕНОВА**

Редактор и дизайн – Румена Младенова

Идея и творческа реализация – Анета Паунска, ръководител „Школа БТА“